

100 anys del Concert de Sant Esteve

DIJOUS, 26 de DESEMBRE de 2013. 19 h

—
Sala de Concerts del Palau de la Música Catalana

Cor Petits de l'Orfeó Català

(Mercè Pi, directora)

Cor Mitjans de l'Orfeó Català

(Glòria Fernández, directora)

Cor Infantil de l'Orfeó Català

(Glòria Coma i Pedrals, directora)

Cor de Noies de l'Orfeó Català

(Buia Reixach i Feixes, directora)

Cor Jove de l'Orfeó Català

(Esteve Nabona, director)

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

(Josep Vila i Casañas, director)

Orfeó Català

(Josep Vila i Casañas, director)

Pianistes

Jordi Armengol (Cor de Cambra del PMC), Laia Armengol (Cor Petits i Cor Mitjans), Josep Buorn (Cor Jove), Pau Casan (Cor Infantil), Mercè Sanchis (Orfeó Català), Josep Surinyac (Cor de Noies)

Instrumentistes

Alexandre Baiget, trompeta; Coloma Bertran, violí; Marc Cabero, timbales i percussió; Valeria Cabrera, guitarra; Bruna G. Subirà, violoncel; Joana G. Subirà, contrabaix; Adam Latki (Xamfrà, centre de música i escena del Raval), *cajón* i darbukka; Carla Mateo, percussió; Josep Lluís López Navarro, trompeta; Marc del Pino, acordió; Pilar Subirà, percussió

Veus

Irene Mas, soprano (“*L'estel*” i “*Glòria*” d’*El pessebre*); Martí Sobrado, veu blanca (*El rabadà*); Ferran Passola, veu blanca (*Pau al Cor*); Germán de la Riva, baríton (“*Glòria*” d’*El pessebre*); Guillem Cos, veu de noi; Eduard Grau, cambrer

Pep Munné, actor

Pep Anton Muñoz, actor

Francesc Orteu i Guiu, guionista

Montse Colomé, direcció escènica

Òscar Dasí, direcció escènica

Josep Vila i Casañas, idea original i direcció musical

Programa

Serguei Rakhmàninov

“*Voskreseniye Khristovo videvshe*”, de *Les vespres*, op. 37 núm. 10

Josep Anselm Clavé *Les flors de maig*

César Franck *La Verge bressant*

Poema d’Alphonse Daudet. Traducció de Joan Maragall

Xavier Montsalvatge *Canto negro*

(Arr.: Jordi Domènech)

Poema de Nicolás Guillén

Tradicional catalana *Fum, fum, fum*

(Arr.: Jordi Domènech)

Tradicional catalana *Sant Josep fa bugada*

(Arr.: Josep Crivillé)

Tradicional catalana *La donzelleta*

(Arr.: A. Pérez Moya i J. Vila i Casañas)

Tradicional catalana *El rabadà*

(Arr.: Manuel Oltra i J. Vila i Casañas)

Joan Llongueres *Cançoneta del bon tió de Nadal*

Georg Friedrich Händel “*Hallelujah*”, d’*El Messies*

Eva Ugalde *Miserere*

Ramon Humet *Pau al Cor* (obra d’encàrrec. Estrena)

(compositor convidat del PMC 2013-14)

Text de Vicenç Santamaria

Tradicional catalana *El Noi de la Mare*

(Arr.: Eduard Toldrà)

Tradicional catalana *El petit vailet*

(Arr.: Manuel Oltra)

Tradicional catalana *El dimoni escuat*

(Arr.: Josep Vila i Casañas)

Francis Poulenc *Exultate Deo*

Maria del Mar Bonet *Què volen aquesta gent?*

(Arr.: Manel Camp i J. Vila i Casañas)

Lletra de Lluís Serrahima

Pau Casals “*L’estel*”, d’*El pessebre*

(Arr. per a orgue: Klaus Rothaupt)

Text de Joan Alavedra

Antoni Ros Marbà “*Cant d’entrada*”, de *Tirant lo blanc*.

Text de Núria Albó

Lluís M. Millet *El rústec villancet*

Poema de Josep Carner

Gioacchino Rossini *Toast pour le nouvel an*

Josep Vila i Casañas *L’arbre de Nadal*

Tradicional de Veneçuela *El manguito* (joropo)

(Arr.: Ángel Sauce)

Tradicional del Marroc *Alikì Mini Assalam*

Els Amics de les Arts *Louisiana o els camps de cotó*

(Versió coral de J. Vila i Casañas)

Pau Casals “*Glòria*”, cor final d’*El pessebre*

(Arr. per a orgue: Klaus Rothaupt)

Text de Joan Alavedra

Tots sou part del Palau

Mecenases d'Honor

Agrolimen

euromadi

Fundació
BancSabadell

Fundació
Damm

GARRIGUES

gasNatural
fenosa

IIVAS
MEDIA GROUP

Media Partners

ara.cat

SEIZ

EL MUNDO

EL PAÍS

el Periódico

Expansión

LA VANGUARDIA

3 CATALUNYA
RÀDIO

SPORT

TimeOut
Barcelona

vocento

EL PUNT AVUI+

europa
press

la xarxa

RAC1
rac 105

Gràcies!

Mecenases Protectors

artyplan
global printers

fundació
abertis

Fundació
Catalunya - La Pedrera

endesa

Divina
Pastora
Fundación

FUNDACIÓ PUIG

FUNDACION
Banco Santander

Gramona

illy

indra

KPMG

MITSUBISHI
ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

nationale
suisse

Santander

Telefonica

vueling

Col·laboradors

Aena — Aenor — Almirall, S.A. — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Basi, S.A. — Canon España, S.A. — Coca-Cola — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Deloitte — Esteve — Fundació Antiques Caixes Catalanes — Fluidra, S.A. — Fundació Castell de Peralada — Fundació Puigvert — Hoteles Catalonia — HP — Loteria de Catalunya — Memora — Nestlé España, S.A. — Quadis — Reial Automòbil Club de Catalunya — Roca Junyent, S.L.P.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Dalkia Catalunya, S.A. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Selmar, S.A. — Teatre Romea

100 anys del Concert de Sant Esteve

—*Ja teniu pensat què fareu?* —va preguntar-me la meva germana Maria Salut avui fa exactament dos anys referint-se al centenari del Concert de Sant Esteve de l'Orfeó Català.

—*Podríeu aprofitar per explicar la història del concert.*

Em va semblar que la idea podia donar molt de si i ens hi vàrem posar a treballar de seguida. Ben aviat ens adonàrem que narrar la història del Concert de Sant Esteve seria com narrar bona part de la història de la nostra institució i del nostre Palau, i per extensió, la història més recent de Barcelona i de Catalunya. Però com ens ho fariem? Un concert ha de ser un concert i no pas una lliçó d'història contemporània! La idea d'incorporar uns actors que portessin el pes de la part narrativa va aflorar de seguida i l'encàrrec de definir-ne els personatges el vam fer a en Francesc Orteu. Així va ser com van néixer els senyors Esteve i Tomàs (Pep Anton Muñoz i Pep Munné), dos senyors de Barcelona que no serien de cap època concreta però que les haurien viscut totes, dos amics de tota la vida que assistirien al concert com a públic però que bé podrien haver estat cantaires, socis o membres de la nostra Junta Directiva. Les converses dels amics Esteve i Tomàs serien un reflex de la nostra memòria col·lectiva, de la dels més grans i de la dels més joves, ja que recorrerien part de l'anecdolari civil de Catalunya des de l'Exposició Universal del 1888, la primera, fins als nostres dies. El format del centenari del Concert de Sant Esteve quedava, doncs, definit així.

Però que ningú no es pensi el que no és: l'ingredient principal del concert d'avui continuarà sent, com no podia ser d'altra manera, la música. Amb un clar protagonisme de les nades, el programa inclou obres d'autors universals com Georg Friedrich Händel, Gioacchino Rossini, Serguei Rakhmàninov, César Frank i Francis Poulenc, d'autors catalans com Josep Anselm Clavé —el pare de la nostra tradició coral moderna—, Lluís i Lluís M. Millet, Joan Llongueres, Pau Casals, Xavier Montsalvatge, Manuel Oltra

i Antoni Ros Marbà, entre d'altres. La música popular actual estarà representada per Maria del Mar Bonet i Els Amics de les Arts, a qui agraïm que ens hagin permès versionar dues cançons seves, i la creació coral contemporània hi serà present amb la música de la compositora basca Eva Ugalde i del nostre compositor convidat Ramon Humet, que ha compost una obra per al concert d'avui.

Per acabar, em fa especial il·lusió anunciar-vos que, aquest vespre, comptarem per primera vegada al Concert de Sant Esteve amb la participació del Cor de Cambra del Palau, que afegirà les seves veus a les de l'Orfeó Català i l'Escola Coral per sumar-ne un total de dues-centes noranta. Els nostres cants retransmetran avui un sentit homenatge a tots els cantaires i directors que ens han precedit i que han escrit la història del Concert de Sant Esteve durant deu dècades.

Estimats amics, bon concert i per molts anys!

Josep Vila i Casañas

La gènesi d'una tradició

Quan la Junta Directiva de l'Orfeó Català del 15 de desembre de 1913 acordà oficialment “*organitzar per la tarda del dia de Sant Esteve un concert extraordinari de l'Orfeó Català*”, la preparació del concert ja s'havia iniciat, atesa la proximitat d'aquesta data amb les festes nadalenques. Tampoc no hi ha cap indici que els prohoms de l'Orfeó tinguessin consciència d'estar posant el primer graó d'una trajectòria que havia de consolidar una tradició que ja ha esdevingut centenària. En efecte, el Concert de Sant Esteve ben aviat va arrelar fonament en el paisatge nadalenc de Barcelona i encara avui no és rar trobar persones de diverses generacions que associen els seus primers contactes amb el Palau amb el Concert de Sant Esteve, al qual cada any solia portar-los el seu pare.

Des de l'any 1913, el Concert de Sant Esteve s'ha celebrat anualment, només amb algunes excepcions: per la mort del president Francesc Macià (1933), els esdeveniments de la Guerra Civil i la prohibició de les actuacions de l'Orfeó en la postguerra (1936-1945), així com una gran nevada que va caure sobre la ciutat de Barcelona (1962) i una reestructuració en curs dels cors de l'Orfeó (1975).

El contingut d'aquest concert és evident: música nadalenca de gèneres diversos, amb predomini de nades tradicionals catalanes –i eventualment d'altres països– inicialment harmonitzades pels compositors de l'anomenada Escola de l'Orfeó (Lluís Millet, Amadeu Vives, Francesc Pujol, Antoni Pérez Moya –el compositor més interpretat–, Josep Cumellas Ribó, mossèn Lluís Romeu, Josep Sancho Marraco, etc.).

La presència de temes populars no es limità a simples harmonitzacions, sinó que aquests serviren de leitmotiv per a extensos poemes corals, el paradigma dels quals és *El Noi de la Mare* d'Antoni Nicolau, sobre el poema de mossèn Jacint Verdaguer, l'obra més interpretada en els successius Concerts de Sant Esteve. A més, amb textos dels millors poetes de l'època, també cal remarcar la creació de nades originals que han esdevingut populars,

com, per esmentar-ne només una, *El rústec villancet* de Lluís M. Millet (sobre un petit poema de Josep Carner), estrenat el 1928, una de les obres més interpretades fins avui.

El “*Hallelujah*” de l’oratori *El Messies* de Händel figura entre els fragments més interpretats, com també, entre les obres del Renaixement, el responsori nadalenc *O magnun mysterium* de Tomás Luis de Victoria. Òbviament, *El cant de la Senyera*, himne de l’Orfeó, figurà en quasi tots els programes (després de la guerra, però, no fou autoritzat fins a l’any 1968). Només en dues ocasions hom prescindí de la música tradicional nadalenca en favor d’una obra única: *El pessebre* de Pau Casals (1967) i l’*Oratori de Nadal* de Bach (1969). Altres obres religioses com els *Magnificat* de Schütz, Bach i Vivaldi, el *Gloria* de Vivaldi, el *Te Deum* de M. A. Charpentier o les *Vesperae solennes de confessore* de Mozart, entre d’altres, han representat un contrapunt a la música festiva i tradicional.

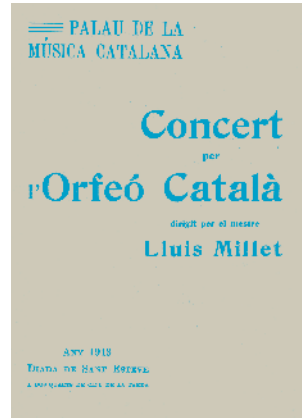
Amb el pas dels anys, la fisonomia del concert i l’amplitud del repertori han evolucionat sense allunyar-se del caràcter genuí propi de les commemoracions nadalenques. En les darreres dècades ha augmentat la presència de propostes estètiques distintes degudes a una nova generació de compositors corals catalans i de fora, i també s’ha incrementat la participació de conjunts instrumentals de diversa formació, així com la incorporació de rituals escènics, particularment des que l’any 1984 el Concert de Sant Esteve és retransmès per TV3.

La participació creixent de tots els grups de formació de la casa, particularment destacada des de la fundació de l’Escola Coral de l’Orfeó Català l’any 1999, juntament amb la presència d’un públic nombrós de socis i amics de l’entitat, contribueixen a crear aquest caràcter de trobada de la gran família de l’Orfeó Català per viure de manera entranyable l’esperit més autèntic de les festes nadalenques que representa el Concert de Sant Esteve.

Lluís M. Millet dirigeix l’Orfeó Català en el Concert de Sant Esteve. 1966 (Arxiu fotogràfic CEDOC)

Programes de mà

1913

1922

1930

1946

1951

1952

1963

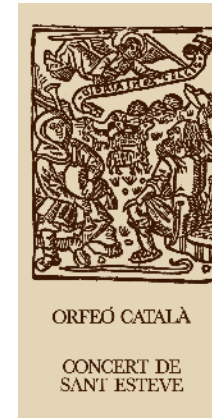

1968

1973

1913–2013

1978

1980

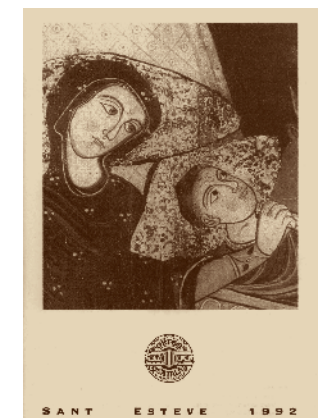
1985

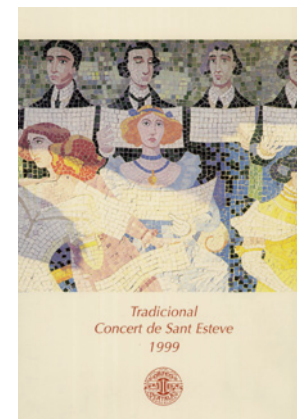
1986

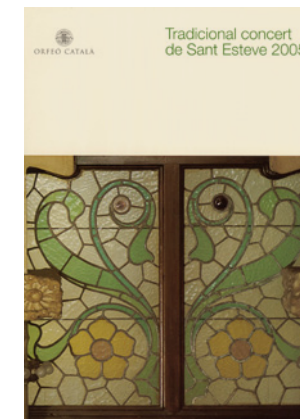
1988

1992

1999

2005

2006

Textos

Voskreseñiyé

(Contemplant la resurrecció)

He vist la teva resurrecció, oh Jesucrist,
i t'adorem, oh Santíssim Senyor.
Perquè només tu ets lliure de pecat
venerem la teva creu, oh Santíssim Jesucrist,
i lloem i glorifiquem
la teva santa resurrecció.

Perquè tu ets el nostre Déu
no coneixem cap altre més que tu
i invoquem el teu nom.
Veniú tots, fidels,
magnifiquem la santa resurrecció de Crist.
Perquè heus ací que, a través d'Ell,
l'alegria ha arribat al món,
i beneïm el Senyor per sempre
i cantem la seva resurrecció amb joia,
perquè va patir la vergonya de la creu
conquerint la mort amb la seva mort.

Les flors de maig

Prop del riu hi ha una verneda
i un saló enmig sa espessura,
amb catifes de verdura,
i amb sofàs de troncs de faig.
Lloc agrest on van les nines
i on, besant sa cara hermosa,
les confon l'aura amorosa
amb les flors del gentil maig.
I els ocells busquen son niu
entremig de la verneda;
els ocells busquen son niu
entremig del bosc joliu.

Sota d'un salze, sentada una nina
trena joiosa son ric cabell d'or;
és son mirall fresca font cristal·lina,
són sos adornos violetes del bosc;
altra, teixint matisada guirnalda,
gronxa son cos, que és de gràcia un tresor;
altra, amb son blanc cabridet a la falda,
canta més fi que el festiu rossinyol.

Més ai de los cors!
que són eixes noies
les més riques toies
del mes de les flors!

La vesprada al camp regala
d'albes perles bona almosta;
el sol bell fugí a la posta,
i d'estels s'omple el cel blau.
Pastorets, ans no soni
de la queda la campana,
ballarem una pavana
amb vosaltres, si així us plau.
I els ocells de dins son niu
glosaran una tonada...

els ocells de dins son niu
glosaran un cant festiu.

Sota d'un salze, sentada una nina
trena joiosa son ric cabell d'or;
és son mirall fresca font cristal·lina,
són sos adornos violetes del bosc;
altra, teixint matisada guirnalda,
gronxa son cos, que és de gràcia un tresor;
altra, amb son blanc cabridet a la falda,
canta més fi que el festiu rossinyol.

Més ai de los cors!
que són eixes noies
les més riques toies
del mes de les flors!

La verge bressant

Bo i bolcat de fresc, bo i bolcat de blanc
la Verge bressava a Jesús infant.
Ell com un niu d'ocellets refileva.
Com les mares fan ella feia així,
tot bressant ben baixet cantava.

Mes el bon Jesús no volia dormir.
–Jesuset –ella li diu tremolant–,
Dormiu anyellet, dormiu anyell blanc,
dormiu, és molt tard,
la nit ja s'atansa.
Cal que reposeu descanseu en mi.
Dormiu, mon amor, adormiu's sens recança.
Més el bon Jesús no vol pas dormir.

I llavors Maria amb l'esguard humil
baixà vers el fill el seu front dolorit.
–Ai! Que no dormiu, vostra mare plora,
Vostra mare plora, vós no us adormiu.
I els plors li anaven lliscant,
llavors el bon Jesuset va quedar adormit.

Textos

Canto negro

¡Yambambó, yambambé!
Repica el congo solongo,
repica el negro bien negro.
¡Aoé! Congo solongo del Songo
baila yambó sobre un pie, ¡yambambó,
yambambé!

Mamatomba serembé cuserembà.
el negro canta y se ajuma
Mamatomba serembé cuserembà.
El negro se ajuma y canta
Mamatomba serembé cuserembà.
El negro canta y se va.

Acuememe serembó, aé,
yambambó, aé,
Yambambé, aó.

Tamba, tamba, tamba, tamba,
tamba del negro que tumba,
tamba del negro caramba, caramba,
caramba que el negro tumba,
¡yambà, yambó!

¡Yambambé, yambambó, yambambé!
¡Baila yambo sobre un pie!

Fum, fum, fum

El vint-i-cinc de desembre, fum, fum, fum.
Ha nascut un minyonet ros i blanquet
fill de la Verge Maria n'és nat en una
establia, fum, fum, fum.

Déu us doni Santes festes, fum, fum, fum.
Amb temps de fred i calor i molt millor
i molt millor
fent-ne de Jesús memòria perquè ens
vulgui dar la glòria, fum, fum, fum.

Sant Josep fa bugada

Sant Josep fa bugada a dintre d'un morter,
hi posa una flassada, també un travesser;
la Verge Maria hi posa un llençol,
i els àngels li canten la, do, re, mi, fa, sol
Al·leluia, Al·leluia.

Sant Josep fa dinada, posa l'olleta al foc,
amb naps i cansalada ja bull a poc a poc;
la Verge Maria hi posa una col,
i els àngels li canten la, do, re, mi, fa, sol
Al·leluia, Al·leluia.

Sant Josep fa fornada, amb la pasta
i el llevat,
i després ell la tasta, quin pa més encertat!
La Verge Maria fa non, non, al bressol,
i els àngels li canten, la, do, re, mi, fa, sol
Al·leluia, Al·leluia.

La donzelleta

Una donzelleta de bon de matí
ha vingut a veure lo que passa aquí.

N'ha trobat un jove hermós i galán
i li ha dit luego lo qu'està passant.

Toca Pasqual, tu la mandola,
jo tocaré lo violí; ballarem quatre corrandes
davant de l'Infant petit.

Una donzelleta de bon de matí
ha vingut a veure lo que passa aquí.

Jo voldria veure, si possible fos,
jo voldria veure a l'Infant Jesús.

Toca Pasqual, tu la mandola,
jo tocaré lo violí; ballarem quatre corrandes
davant de l'Infant petit.

Textos

El rabadà

A Betlem me’n vull anar.
Vols venir tu rabadà.
–Vull esmorzar!

A Betlem esmorzarem,
i Jesús adorarem, la, la...
–Hi ha massa neu!

Per la neu que al camí hi ha,
la calor ja la fondrà, la , la...
–Oi, la que fa!

Tu les teies portaràs
i el camí il·luminaràs, plam, plam...
–No ho faré pas!

Doncs, avant i no badem,
perquè ja és hora que marxem,
–Cap a Betlem!

Cançoneta del bon Tió de Nadal

Cantem, cantem ben alt! Cantem amb alegria!
Cantem, cantem ben alt la joia de Nadal!
Si el Tió diu que té fred, perquè ragi, perquè ragi
si el Tió diu que té fred, cal que estigui abrigadet.
Oh! Tió, Tió, Tió, si no rages ben de pressa,
Oh! Tió, Tió, Tió, et daré un cop de bastó, Tió!

Cantem, cantem ben alt! Cantem amb alegria!
Cantem, cantem ben alt la joia de Nadal!
Caramels i bons confits i també alguna joguina,
caramels i bons confits tant a grans com a petits.
Oh! Tió, Tió, Tió, si no rages ben de pressa,
Oh! Tió, Tió, Tió, et daré un cop de bastó, Tió!

Cantem, cantem ben alt! Cantem amb alegria!
Cantem, cantem ben alt la joia de Nadal!
Au, Tió, no dormis tant i el teu ventre treu de pena,
au Tió, no dormis tant que ja és nat Jesús Infant.
Oh! Tió, Tió, Tió, si no rages ben de pressa,
Oh! Tió, Tió, Tió, et daré un cop de bastó, Tió!

Visca Josep i Maria!
Visca Jesús eternal!
La pau, la fe i l’alegria
i el bon Tió de Nadal.

Miserere

Miserere mihi, Domine,
quoniam ad te clamavi tota die:
quia tu, Domine, suavis ac mitis es,
et copiosus in misericordia omnibus
 invocantibus te.
Miserere mihi, Domine,
Inclina, Domine, aurem tuam
 et exaudi me:
quoniam inops, et pauper sum ego.
Amen.

*Tingues pietat de mi, oh Senyor,
perquè a tu he plorat tot el dia:
perquè tu, Senyor, ets dolç i suau,
i gran en misericòrdia envers tots
 els que t’invoken.*
*Tingues pietat de mi, oh Senyor,
Inclina cap a mi, Senyor, la teva oïda,
 i escolta’m,
perquè sóc necessitat i pobre.*
Amén.

Pau al Cor

Silenci, portal cap al Món.
Ara.

La Pau és llavor de Vida.
El viure de cadascú la fa Viure
Anhelar-la, és arrelar-la
El seu areny, el nostre ser.

Textos

El Noi de la Mare

Què li darem an el Noi de la Mare?
Què li darem que li sàpiga bo?
Li darem panses amb unes balances
Li darem figues amb un paneró.

Què li darem an el Noi de la Mare?
Guaita com dorm el petit infantó.
Què li darem? Què li darem?
Panses i figues, i mel i mató.

Tam patam tam, que les figues són verdes
tam patam tam, que ja maduraran.
Si no maduren el dia de Pasqua
maduraran en el dia de Ram.

El petit vailet

Jo sóc el petit vailet,
cansadet de molt camí
vinc amb el meu gaiatet
per veure Jesús diví.

Xerrampim, xerrampim, xerrampia
xerrampim, xerrampim, xerrampó
xerrampim que Josep i Maria
tenen un petit minyó.

He portat la carmanyola
tota plena de vi blanc
i una llarga llonganissa
per Jesús el bell Infant.

Xerrampim, xerrampim, xerrampia
xerrampim, xerrampim, xerrampó
xerrampim que Josep i Maria
tenen un petit minyó.

Aquí van aquestes calces
que me'n va donar l'hereu
serviran per abrigar-vos
que són de molt gros piteu.

Xerrampim, xerrampim, xerrampia
xerrampim, xerrampim, xerrampó
xerrampim que Josep i Maria
tenen un petit minyó.

El dimoni escuat

Allà, sota una penya,
n'és nat el Jesuset, nuet, nuet,
que és Fill de Mare Verge
i està mig mort de fred, nuet, nuet,
i està mig mort de fred.

Pastors hi arribaren
allà a la mitjanit, cric, cric, cric, cric.
Veient que tots hi anaven,
del gran fins als més xic, cric, cric,
cric, cric,
del gran fins als més xic.

A prop d'allà hi passava
un dimoni escuat, patrip, patrap,
veient tanta gatzara
cap dins se n'és ficat patrip, patrap,
cap dins se n'és ficat.

Els pastorets en veure'l
s'hi tiren al damunt, patim, patum,
i tantes n'hi mesuren
que el deixen mig difunt, patim, patum,
que el deixen mig difunt.

Ja no queda ni rastre
de sofre, foc ni fum,
farum, farum, farum, farum!

Exultate Deo

Exultate Deo, adjutori nostro,
Jubilate Deo Jabob

Sumite psalmum, et date tympanum
Psalterium jucundum cum cythara.

Buccinate in neomenia tuba
Insigni die solemnitatis vestrae.

*Celebreu Déu, la nostra força,
aclameu el Déu de Jacob.*

*Entoneu càntics tocant els tambors,
les arpes sonores i les cítares.*

*Toqueu els corns per la lluna nova
en aquest dia solemne de la vostra glòria.*

Textos

Què volen aquesta gent?

De matinada han trucat,
són al replà de l'escala;
la mare quan surt a obrir
porta la bata posada.

Què volen aquesta gent
que truquen de matinada?

–El seu fill, que no és aquí?
–N'és adormit a la cambra.
Què li volen al meu fill?
El fill mig es desvetllava.

La mare ben poc en sap,
de totes les esperances
del seu fill estudiant,
que ben compromès n'estava.

Dies fa que parla poc
i cada nit s'agitava.
Li venia un tremolor
tement un truc a trenc d'alba.

Encara no és ben despert
ja sent viva la trucada
i es llença pel finestral,
a l'asfalt d'una volada.

Els que truquen resten muts,
menys un d'ells, potser el que mana,
que s'inclina pel finestral.
Darrere xiscla la mare.

De matinada han trucat,
la llei una hora assenyala.
Ara l'estudiant és mort,
n'és mort d'un truc a trenc d'alba.

L'estel

L'estel esclata
de llum de plata.
Blava celístia
vesteix la nit.
El dolç ensomni
dorm la natura
extasiada
per l'infinit.
Ni el vent sospira
ni l'aigua canta
i l'au nocturna
calla el seu crit.

Pel prat fulgura
claror encantada.
Per l'herba passa
un raig d'estel.
Quan il·lumina
la branca nua
les flors esclaten
al bes del cel.
L'estel esclata
de llum de plata.
Blanca celístia
vesteix la nit.

Tirant lo Blanc

Tirant lo Blanc, la flor dels cavallers
gentil de cos i ardit de voluntat.
Sigui el teu braç, defensa d'oprimits
car així escau a l'ordre que has jurat.

Tirant lo Blanc, valent i generós,
que el teu honor ens et porti un
goig complet.
No empaitis l'or ni perdis seny o fre
car has promès servir la llei i el dret.

Adéu Tirant, claror dels nostres ulls.
Tu has deslliurat la terra d'invasors.
Feliç el vent que duia el teu vaixell,
car el teu braç eixuga els nostres plors.

Adéu Tirant, bandera d'afligits
sigui el teu pas com pluja en
camp eixut.
Torni a brotar cada arbre assedegat
i neixi un cant al llavi que era mut.

Adéu Tirant, gentil i noble cos,
flor de bondat i espill de cavallers.
Visqui el record de gestes que tu has fet,
Tirant lo Blanc, si no et veiem mai més.

Ah! Tirant lo Blanc!

El rústec villancet

Una estrella cau al prat,
una flor s'ha esbadellat,
tot belant juga el ramat
amb la rossa macaruia.

Al·leluia, cor lassat!
Al·leluia, món gebrat!
Al·leluia, Déu és nat!
Al·leluia!

Cap herbei té tenebror,
ni cap deu fa el ploricó;
no hi ha fred ni tremolor,
que un pas d'ala se n'ho duia.

Al·leluia en tot racó!
Al·leluia en tot dolor!
Al·leluia al pecador!
Al·leluia!

A Betlem van els infants
i els amics dant-se les mans
i els promesos i els germans
i la vella en sa capuïa!

Al·leluia, vianants!
Al·leluia en nostres cants!
Al·leluia, catalans!
Al·leluia!

Textos

Toast pour le nouvel an

En ce jour si doux
Tous au rendez-vous,
Nouvel an, sois fêté par nous ;
Des plaisirs, des chansons,
Des cadeaux, des bonbons,
Accourez filles et garçons.
L'amitié, le tendre amour tour à tour,
Fêteront de ce beau jour le retour ;
Aux repas joyeux,
Jeunes cœurs, vins vieux,
N'est-ce pas le bonheur des cieux ?

Compagnons, à longs traits buvons,
Compagnons, épuisons les flacons, trinquons.

O Vierge mère,
Sois-nous prospère,
Garde sur terre
Nos fils bénis.

En ce jour si doux...
... N'est-ce pas le bonheur des cieux ?

Oui pour nous tous d'est l'image des cieux

Tra, la, la, la, la, la,
Que le champagne écumant,
Pétillant mousse,
Tra, la, la, la, la, la,
Le vrai bonheur, il est là.

O Vierge,
Tra, la, la, la, la, la,
L'heure qui vient fuit déjà,
Passons-la douce,
Tra, la, la, la, la, la,
Oui, le bonheur, il est là.

Brindis pel nou any

(traducció)

*En aquest dia tan grat,
tots cap a la cita,
que l'any nou sigui festejat per nosaltres;
plaers, cançons,
regals, bombons;
acudiu, noies i nois.
L'amistat, el tendre amor, per tanda,
celebraran d'aquest bell dia el retorn;
menjars joiosos,
joves cors, vins vells,
no és aquesta la felicitat dels cels?*

*Companyys, fem tragos llargs,
Companyys, esgotem els flascons, brindem.*

*Oh, Vèrge mare,
doneu-nos prosperitat,
guardiana sobre la terra,
beneeix els nostres fills.*

*En aquest dia tan grat...
... no és aquesta la felicitat dels cels?*

Sí, per a tots nosaltres, és la imatge dels cels.

*Tra, la, la, la, la, la,
que el xampany escumós,
bombollejant bromeregi,
Tra, la, la, la, la, la,
la veritable felicitat és aquí.*

*Oh, Vèrge!
Tra, la, la, la, la, la,
l'hora que va ja fuig,
passem-la bé,
Tra, la, la, la, la, la,
Sí, la felicitat és aquí.*

En ce jour si doux...
...le bonheur des cieux ?

Compagnons, sans façons,
Arrachons les bouchons,
À nos amis buvons, trinquons,
Épuisons les flacons,
Festoyons et trinquons,
Au nouvel an, buvons, trinquons !

*En aquest dia tan grat...
... no és aquesta la felicitat dels cels?*

*Companyys, sense compliments,
arrenquem els taps,
a la nostra salut bevem, brindem,
buidem els flascons
celebrem i brindem,
pel nou any, bevem, brindem!*

Textos

L’arbre de Nadal

Hodie Christus natus est,
Hodie Salvator apparuit,
Hodie in terra canunt Angeli,
Laetantur Archangeli
Exultant justi dicentes:
“Gloria in excelsis Deo. Alleluia”.

Sant Josep n’era fuster, un cap
de biga serrava
amb el seu fadrí Joanet que també
l’ajudava,
tum taina tu turuma, tum taina
tuturumaina.
Pugeu oncle a esmorzar, menjareu
una arengada;
a la tia que és al llit li darem salses picades,
tum taina...
Jo la tastaré primer...

Aclarida...
D’una ro-ro-ro, d’una sa-sa-sa...
El desembre congelat...
N’és nat un Jesuset, nuet, nuet...
Vols venir tu rabadà?...
Esta nit és nit de vetlla...
La Mare de Déu...
Sant Josep fa bugada...
L’àngel ens ha dit que d’una donzella...
Tres Reis d’Orient...
A Betlem me’n vull anar...
Caga tió, ametlles i torró...
El dia de Nadal...
Non, non, non...
Alegrem-nos, cristians!...

Hodie Christus natus est,
Hodie Salvator apparuit.

(traducció)

Avui Crist és nat,
avui ha aparegut el Salvador,
avui canten els Àngels a la terra
i s’alegren els Arcàngels
avui salten de goig els justos tot dient:
–Glòria a Déu a dalt del cel. Al·leluia.

Sant Josep n’era fuster, un cap
de biga serrava
amb el seu fadrí Joanet que també
l’ajudava,
tum taina tu turuma, tum taina
tuturumaina.
Pugeu oncle a esmorzar, menjareu
una arengada;
a la tia que és al llit li darem salses picades,
tum taina...
Jo la tastaré primer...

Aclarida...
D’una ro-ro-ro, d’una sa-sa-sa...
El desembre congelat...
N’és nat un Jesuset, nuet, nuet...
Vols venir tu rabadà?...
Esta nit és nit de vetlla...
La Mare de Déu...
Sant Josep fa bugada...
L’àngel ens ha dit que d’una donzella...
Tres Reis d’Orient...
A Betlem me’n vull anar...
Caga tió, ametlles i torró...
El dia de Nadal...
Non, non, non...
Alegrem-nos, cristians!...

Hodie Christus natus est,
Hodie Salvator apparuit.

El manguito

Ayayay, esta noche en una cueva
ayayay, encontré al Salvador
ayayay, a los brazos de la virgen,
a los brazos de la virgen
quien le canta con candor:

Ayayay, que me das con tu mirada
ayayay, que me das con tu amor
ayayay, que me quitas mi penita,
que me quitas mi penita
Jesusito salvador.

Ayayay, esta noche vengo tarde
ayayay, porque el burro se perdió
ayayay, si sientes pasos de burro,
si sientes pasos de burro
asómate, que soy yo.

Aliki Mini Assalam

(Jo et saludo, terra dels meus ancestres)

Jo et saludo,
terra dels meus ancestres,
perquè la vida és així dolça al teu costat
i fa agradable el cantar.

Textos

Louisiana o els camps de cotó

Diu que ha anat fent al seu aire,
que ha fet vida a mil ciutats,
que ha dormit en llocs que feien
feredat
i que tu, mare, mai haguessis aprovat.
Que està content, que tot va bé.
Diu que està content, que tot va bé.

Hi ha com unes coordenades,
diu que us ho ensenyi, que us ho posi
al Google Maps.
I diu que un dia, de passada,
va fer nit en un poble i que s’hi va
acabar quedant.
Que és des d’aquí, des d’on escriu.

Diu que té una casa lluny de tot i un
quatre per quatre.
I quan baixa al poble a omplir el re-
bost, sabeu què li passa?
Que el despatxa un avi que li fa pensar
en algú.
Que li fa pensar en algú...

Ha estimat noies i dones.
Diu que més d’una li va fer perdre el
nord.
Però diu que amb aquestes coses, ja
se sap,
quan menys t’ho esperes és quan tens
un cop de sort.
I que estan bé, que els hi va bé.

Diu que té una filla de tres anys amb
els teus ulls, pare.
Que ell sempre li parla en català i fot
molta gràcia

perquè quan la posa al llit, hi ha dies
que confon
bona nit i pantalons.

Diu que vist amb perspectiva
té molt clar que aquí no hagués estat
feliç.
Però reconeix que això de desaparèixer
tan tranquil,
sense avisar-nos,
és marxar amb molt poc estil.
I que amb el temps, que ho cura tot,
tot s’anirà posant a lloc.

Diu que des del porxo veu un cel que
no te l’acabes.
Que a la nit sempre surt a fumar i
pensa en nosaltres.
I que, per molt lluny que estigui, no
hem de tenir por,
quan s’hi hagi de ser, hi serà.

Diu que un dia hi hem d’anar, que
l’avisem amb temps,
però que té llits de sobres.

Glòria

Glòria a Déu! Cantem!
Glòria en l’altura!
Glòria a Déu i a tota criatura!
Pau a la terra!
Mai més cap guerra!
Mai més pecat!
Pau als homes de bona voluntat!
Pau!

Amb la participació del públic

El cant de la Senyera

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.
Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça majestat!

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Oh bandera catalana!,
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.
Dóna veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

i de tots els Cors

Adeste fideles

Fi - dels a - tan - seu - vos tri - om - fants, a - le - gres! Ve -
6 niu - hi, ve - niu - hi, a - nem a Bet - lem: on po - dreu
11 veu - re nat el rei dels àn - gels. Ve - niu i a - do - rem - lo, ve -
16 niu i a - do - rem - lo, ve - niu i a - do - rem Je - sús Sal - va - dor.

Biografies

Josep Vila i Casañas
Director

És un dels directors de cors més reconeguts de Catalunya i de l'Estat espanyol. La intensa tasca que du a terme en l'àmbit de la direcció coral i orquestral i en el terreny compositiu li ha valgut un ampli reconeixement.

Des de l'any 1998 és director de l'Orfeó Català. Des del setembre del 2011 es director del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i des de l'any 2005 exerceix de professor de direcció de cors a l'ESMUC.

Format amb Manuel Cabero, Lluís Vila, Pierre Cao, Laszlo Heltay, Josep Prats, Johan Duijck i especialment Eric Ericson, ha estat fundador i director durant 16 anys del Cor Lieder Càmera de Sabadell, director de la Coral Càrmina de Barcelona i del Coro de Radiotelevisión Española. També ha dirigit altres formacions, com el Coro Nacional de España, Orfeón Donostiarra, Cor de l'Acadèmia Franz Liszt de Budapest, etc.

Com a pedagog, sovint imparteix cursos i classes magistrals a ciutats com Barcelona, Palma de Mallorca, Lleida, Múrcia, Ljubljana, Budapest i Puerto Madryn (Argentina).

Francesc Orteu
Escriptor

Va estudiar filosofia i fa vint-i-cinc anys que escriu per a ràdio, premsa i televisió.

Entre les seves feines hi ha *Pasta gansa*, *Persones humanes*, *Les tres bessones*, *Nissaga de poder*, *La memòria dels Cargols*, *Malalts de tele*, *Set de nit*, *Dutifrí*, *Polònia* o, més recentment, *Afers exteriors*, *El Mundo Today* i *Ilustres ignorantes*. Col·laborador habitual en diverses ràdios (Ràdio 4, RAC1, SER o Catalunya Ràdio), va ser articulista del diari «AVUI» i després de l'«ARA». Publica cada setmana una entrevista al suplement *Criatures* del diari «ARA». Ha publicat nou llibres d'humor, entre els quals *Doctor Soler*, *conflictes avançats de la parella* i *Petita enciclopèdia catalana* a Quaderns Crema, *Per què no llegeixo?* a Ara Llibres o *Economia corporal* a l'editorial Acontravent. És pare de dos fills. Viu al barri de Gràcia de Barcelona.

Pep Anton Muñoz
Actor

És un actor tan prolífic com versàtil: ha participat en més de quaranta espectacles teatrals (*Mort accidental d'un anarquista*, *Damunt l'herba*, *El 30 d'abril* i darrerament al TNC *Nit de reis*, *El tinent d'Inishmore*, etc.) i en una dotzena de musicals (*Home amb blues*, *Estan tocant la nostra cançó*, *La bella Helena* –Offenbach–, *Company* –Sondheim–, *La botiga dels horrors* o *Cançó d'amor i de guerra*). En cinema, va rebre el Premi Gaudí per *Benvingut a Farewell-Gutmann* i *La ciudad de los prodigios*. En televisió, el públic de TV3 no ha oblidat l'inefable Peris d'*El cor de la ciutat*, i darrerament ha merescut molts elogis el seu detectiu Ayala en la sèrie *Gran Hotel* d'Antena 3. És també una veu habitual en els doblatges, tant en català com en castellà d'actors com Hugh Grant, Philip Seymour-Hoffman i de clàssics com Jack Lemmon o James Stewart en català.

Pep Munné
Actor

El 2014 celebrarà els seus quaranta anys de professió. Va debutar el 1974 en el musical *Godspell* i ha treballat amb directors com Adolfo Marsillach, José Luis Alonso, Miguel Narros, Pierre Romans, Guennadi Korotkov i Pilar Miró. Amb la seva pròpia companyia, el Teatre Urbà de Barcelona, va produir i interpretar *Danny i Roberta*, *Johnny va agafar el seu fusell* o *Cartes d'amor*, dirigides per Josep Costa, i *Las rosas de papel*, dramaturgia pròpia sobre poesia i prosa de Jaime Gil de Biedma. En cinema, ha treballat amb Luis Puenzo, Eliseo Subiela, Julio Medem, Manuel Gutiérrez Aragón, Whit Stillman, Vicente Aranda, etc., en quasi quaranta pel·lícules. Entre els seus darrers treballs per a la televisió, cal destacar la premiada minisèrie de TVE *El rey en el 23-F*, dirigida per Sílvia Quer, i les sèries *Génesis en la mente del asesino*, *Amar en tiempos revueltos* i *Bandolera*.

Biografies

Montse Colomé
Ballarina i coreògrafa

Montse Colomé, coreògrafa independent, destaca per la seva gran versatilitat en les arts escèniques. Diplomada en dansa per l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha treballat en teatre, òpera, televisió i en grans esdeveniments, amb Comediants, Carles Santos, i al Teatre Lliure, Teatre Nacional de Catalunya, Piccolo de Milà, Gran Teatre del Liceu, Capitol de Toulouse, Teatro de la Zarzuela, Welsh National Opera, Opera de Paris, Òpera de Lyon, Jocs Olímpics de Barcelona, Expo de Sevilla, Expo de Lisboa o St. Patrick's Festival a Dublín.

Premi de la Crítica per l'espectacle *Brossa a la porta* 1995.

Premi Nacional de Dansa 2006 a La Caldera, de la qual és membre fundadora.

Els seus últims treballs han estat la direcció del projecte pedagògic Meteodansa per al Teatre Kursaal de Manresa, la coreografia dels concerts de l'OSV de la temporada 2012-13 al Palau de la Música i la coreografia de l'espectacle *Ecos de la Patum* de Comediants i la Banda de l'Escola de Música de Berga presentat a la Fira Mediterrània d'enguany a Manresa.

Òscar Dasí
Ballarí i coreògraf

Ha desenvolupat una llarga trajectòria professional com a ballarí i coreògraf i ha col·laborat amb diferents companyies i creadors nacionals i internacionals, a més de realitzar les seves pròpies creacions escèniques i projectes de videodansa. També ha treballat per a Comediants i Roseland Musical com a coreògraf i ajudant de direcció en la producció d'esdeveniments de gran format. Des del 1993 ha format part del col·lectiu La Porta, Associació de Dansa Independent de Barcelona (Premi Nacional de Dansa de Catalunya 1992), on ha exercit funcions de direcció artística i coordinació de projectes com el Festival Internacional LP, *Les nits salvatges*, etc.

Esteve Nabona
Director

Ha estat director del Cor de Cambra Ars Subtilior (1986-92), Cor Albada de l'Agrupació Cor Madrigal (1995-2007), l'Ensemble Vocal Cambra'16 (1998-2005) i Cor de la Universitat Ramon Llull (2006-2012). Entre els anys 2000 i 2006 va ocupar el càrrec de director assistent del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Actualment compagina la direcció del Cor Jove de l'Orfeó Català amb la del Cor Jove dels Països Catalans. A més a més, és el director de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i del projecte social i educatiu Clavé XXI, que porta el cant coral a entitats i escoles de Ciutat Vella.

En la seva trajectòria com a director, ha ofert concerts arreu dels Països Catalans, Castella, Euskadi, Portugal, França, Itàlia, Bèlgica, Holanda, Luxemburg, Alemanya, Àustria i la República Txeca. També ha dirigit diversos tallers corals arreu de Catalunya, Xile, Illes Canàries, Andalusia i Astúries. Ha dirigit formacions com l'orquestra Terrassa 48, l'Orquestra Barroca Catalana, l'Ensemble Instrumental Cambra 16, Ars Musicae de Mallorca i l'Orquestra de Cambra Russa de St. Petersburg.

Buia Reixach i Feixes
Directora

Nascuda a Torelló (1975), als 6 anys començà els estudis musicals a l'Escola de Música de Torelló. Realitzà estudis de cant amb Cori Casanova, Myriam Alió i Dolors Aldea, amb qui finalitzà el grau superior. Va ser membre de la Capella de Música de Sta. Maria del Mar, ha col·laborat amb Al Ayre Español (E. López Banzo) i forma part del grup La Xantria (Pere-Lluís Biosca). Va estudiar direcció amb Josep Vila i Casañas, Mireia Barrera i Xavier Sans, entre d'altres. Ha estat directora de la Coral Infants Alegres de Torelló, Coral Cervià de Torelló, Coral Serpencanta de Manlleu i el Cordhomes (Osona). Actualment dirigeix els cors de l'Escola de Música de Manlleu, Nàïades-Cor de Noies i és directora del Cor de Noies de l'Orfeó Català des del setembre de 2007.

Biografies

Glòria Coma i Pedrals

Directora

Nascuda a Santa Maria d'Oló, estudià direcció amb Mireia Barrera, Josep Vila i Casañas, Pierre Cao, Johan Duijck i Harry Christophers. Ha realitzat estudis de piano, contrabaix, teatre i dansa, i és llicenciada en cant per l'ESMUC. Ha dirigit el cor infantil Sant Esteve de Castellar del Vallès amb el qual obtingué el 1r premi de la X Mostra de la Generalitat de Catalunya; el Cor Jove de l'Escola de Música la Guineu de Barcelona, amb el qual obtingué el 2n premi del IX Certamen Nacional Infantil i Juvenil d'Havaneres de Torrevieja. Ha dirigit cors d'adults, entre els quals destaquen el Cor Lieder Càmera, del qual assumí la direcció adjunta del 2005 al 2008, i del que ha estat cantaire. Ha actuat com a soprano solista i, com a contrabaixista, ha format part de diverses agrupacions. És professora de cant al monestir de Sant Benet de Montserrat i a l'Orfeó Català. Des del 2008 dirigeix el Cor Infantil de l'Orfeó Català.

Glòria Fernández Blanco

Directora

Va estudiar cant als conservatoris de Tarragona i de Vila-seca amb Mercè Obiols i Charo García, tot finalitzant el grau mitjà amb menció d'honor. Va obtenir el títol de grau superior de direcció coral a l'ESMUC amb Pierre Cao i Johan Duijck.

Va exercir com a professora titulada del mètode pedagògicomusical Jaques-Dalcroze a l'Institut Joan Llongueres de Barcelona.

Actualment canta al cor Arsyes Bourgoigne, dirigit per Pierre Cao i a La Capella Reial de Catalunya, dirigida per Jordi Savall.

Ha dirigit corals com Els Rossinyols de Tarragona, Geriona de Girona, el Cor Aura de l'Escola de Música del Palau i Mos Cantars de Tarragona. Actualment és directora del Cor Novaura.

Ha treballat en projectes educatius de l'Escola Coral de l'Orfeó Català per impulsar el cant coral, a Bombai l'estiu del 2010, al Camerun el setembre del 2011 i actualment al projecte social Clavé XXI des del 2011.

Des del setembre del 2007 és directora del Cor Mitjans de l'Orfeó Català.

Mercè Pi

Directora

Cursà els estudis musicals al Conservatori de Badalona, on obtingué les titulacions professionals de cant i solfeig i el títol superior de pedagogia musical. Amplià els estudis en diversos cursos internacionals de cant. Actualment també realitza estudis de clarinet modern.

Sempre ha compaginat la tasca pedagògica amb la de cantant formant part de diverses formacions corals. Ha estat membre del Cor Lieder Càmera, fundat per Josep Vila, i ha col·laborat amb la Capella de Santa Maria del Mar i el Cor Madrigal.

Des del 1992 és professora a l'EMM de Premià de Mar. I des de l'any 2002 és membre de l'equip pedagògic de l'Escola Coral de l'Orfeó Català com a directora del Cor Petits i professora de llenguatge musical. Ha treballat en projectes educatius de l'Escola Coral per impulsar el cant coral, a Bombai i al Camerun. Des del 2012 col·labora en el projecte social Clavé XXI de l'Escola Coral al Districte de Ciutat Vella de Barcelona.

Cors

Orfeó Català

L'Orfeó Català, un dels cors amateurs de referència de Catalunya i l'Estat espanyol, va ser fundat l'any 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives amb l'objectiu de difondre el repertori coral català i universal i de vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions, valors fundacionals que han marcat la seva trajectòria.

El seu fundador, Lluís Millet, va dirigir el cor durant els primers cinquanta anys de l'entitat. Després de la seva mort, en van ser directors titulars, Francesc Pujol, Lluís M. Millet, Lluís Millet i Loras, Salvador Mas, Simon Johnson i Jordi Casas. Des del 1998 ho és Josep Vila i Casañas.

L'Orfeó Català ha donat a conèixer les obres més representatives de la literatura coral-orquestral barroca, clàssica, romàntica i moderna, protagonitzant primeres audicions al nostre país d'obres fonamentals. Ha estat dirigit per algunes de les millors batutes del panorama internacional, des de Richard Strauss, fins a Charles Dutoit.

L'alt compromís personal dels seus cantaires, juntament amb la formació musical i vocal de primer nivell que el cor els proporciona, situen actualment l'Orfeó Català en un lloc privilegiat del panorama català i en propicien col·laboracions amb les principals orquestres nacionals i internacionals.

El proper compromís internacional de l'Orfeó Català és a Lisboa, on interpretarà el *Requiem* de Fauré a la Fundació Gulbekian.

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Des del setembre de 2011, Josep Vila i Casañas n'és el director titular.

La seva versatilitat artística ha estat sempre un dels valors més aplaudits. El seu repertori inclou autors de moltes èpoques, des del Renaixement fins al segle XXI, i abasta formats com la música *a cappella* i les obres coral-orquestrals i operístiques, essent l'estrena d'obres de compositors actuals una de les seves prioritats. Les seves versions li van valer el Premi Nacional de Música de la Generalitat de Catalunya i el portaren, ben aviat, a col·laborar amb prestigioses orquestres nacionals i internacionals. La qualitat de cadascun dels components, als quals s'exigeix un alt nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional.

Ha estat dirigit per grans mestres com R. Alessandrini, R. Jacobs, J. López Cobos, M. Minkowsky, K. Nagano, J. Pons, S. Rattle i J. C. Spinosi

Des de l'any 2010, la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TEN-SO). Ha enregistrat per a diversos segells discogràfics, ràdios i televisions.

Cor Jove de l'Orfeó Català

Integrat a l'Escola Coral de l'Orfeó Català, està format per cantaires entre 16 i 25 anys. Fundat el 1986 i dirigit per Conxita Garcia durant els primers setze anys, actualment Esteve Nabona n'és el director i Josep Buforn el pianista.

Ha actuat en diversos festivals i participa en els diversos cicles del Palau de la Música Catalana, en els qual ha col·laborat, entre d'altres, amb l'orquestra The Sixteen sota la direcció de Harry Christophers, l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra Simfònica del Vallès, Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans, Orquestra Barroca Catalana, Kammerphilharmonie Merck, Frysk Jeugdorkest, Orquestra de Cambra Terrassa 48 i les cobles Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, La Principal de la Bisbal o Els Montgrins. Cal destacar-ne, també, la representació de l'òpera *Dido & Aeneas* de Purcell amb Ars Musicae Orquestra Barroca i amb la direcció escènica de Marc Rosich.

S'ha presentat arreu dels Països Catalans, Espanya i Europa, i ha compartit projectes amb altres cors joves, com el Cor de la Universitat de Viena, el Cor Albada de l'Agrupació Cor Madrigal, el cor Ametsa Gazte d'Irun o el Cor Jove dels Països Catalans.

Els darrers anys el Cor Jove ha enregistrat dos CD per a Columna Musica.

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i està integrat per cantaires de 16 a 25 anys, la majoria de les quals van iniciar la seva formació musical als cors infantils de l'entitat. Fundat l'any 2000 i dirigit per Lluís Vilamajó els primers set anys, actualment Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Josep Suriñac el pianista.

El Cor ha treballat amb diversos directors –com Xavier Sans, Javier Busto...– i professors de cant –Dolors Aldea i Francisco Poyato, entre d'altres. Recentment també ha col·laborat amb l'organista David Malet.

Ha actuat arreu del Principat, a l'Estat i fora de les nostres fronteres: París, Frankfurt i Mainz, entre altres ciutats. Ha participat en festivals, cicles de concerts i concursos. El 2005 va rebre el segon premi en la modalitat de cors de noies del Concurs del Festival Internacional de Música de Cantonigròs. També ha participat en actes culturals diversos.

L'any 2002 va participar en l'enregistrament del CD *Cantem aquest Nadal* i el 2004 enregistrà el primer disc, *Viatjant...*, que inclou un recull de cançons tradicionals catalanes, d'altres països i música religiosa.

El Cor de Noies rep el mecenatge de la Fundació Banco Santander.

Cors

Cor Infantil de l'Orfeó Català

Des de la seva fundació fins al 2008 va ser dirigit per Elisenda Carrasco i Ribot. Actualment Glòria Coma i Pedrals n'és la directora i Pau Casan el pianista acompanyant.

Format per nens i nenes d'11 a 16 anys, ha col·laborat amb l'Orfeó Català i amb el Cor de Cambra del Palau en diverses produccions, ha participat en produccions d'òpera del Gran Teatre del Liceu i ha treballat amb Comediants en l'espectacle *Contes cantats*.

Ha participat en l'enregistrament dels CD European *Christmas Songs*, *Germanies* de Lluís Llach, *Cantem aquest Nadal* i la cantata *L'assemblea dels infants* de J. A. Amargós. El 2011 enregistra el CD *Encants del món* i el 2012 el CD *Cançons per a la mainada*, una selecció de cançons d'Apel·les Mestres.

Ha treballat amb diversos directors com S. Bychkov, Z. Mehta E. Pohjola, M. Valdivieso, J. J. Mena, M. Conti o M. Janowski i col·laborat amb orquestres com l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra, l'Orquestra de Bilbao, la Rundfunksinfonieorchester i el Rias Kammerchor de Berlín.

El juliol de 2013 va ser premiat en la modalitat de cors infantils del Concurs del Festival Internacional de Música de Cantonigròs. Ha actuat a diversos indrets de Catalunya, València, Euskadi, Pamplona, França, Andorra, Alemanya, Finlàndia, la República Txeca i Bèlgica.

Cor Petits de l'Orfeó Català

Format per infants de 6 i 7 anys, és el cor d'iniciació al cant coral. A partir de cançons, exercicis i jocs es treballa l'extensió i la lleugeresa de la veu, l'afinació i el reconeixement auditiu des de l'escolta i la imitació. També fan la primera incursió en l'aprenentatge de la lectura i grafia musicals, i es fomenta que es familiaritzin amb la respiració i tinguin consciència corporal. Participa en els concerts habituals dels cors de l'Escola Coral al Palau de la Música: en el Concert d'Any Nou, el Concert de fi de curs i el Concert de Sant Esteve, entre d'altres.

Actualment Mercè Pi n'és la directora i Laia Armengol la pianista.

Cor Mitjans de l'Orfeó Català

Format per infants de 8, 9 i 10 anys. S'introdueix els cantaires en la tècnica vocal educant la veu, l'actitud corporal i la consciència de la respiració necessàries per cantar, combinant els assajos amb dues sessions setmanals de llenguatge musical per aprendre les bases de la lectura i escriptura musicals. Participa en els concerts habituals dels cors de l'Escola Coral al Palau de la Música: en el Concert d'Any Nou, el Concert de fi de curs i el Concert de Sant Esteve, entre d'altres.

Actualment Glòria Fernández n'és la directora i Laia Armengol la pianista.